

Strandleeuwerik. Zaterdag 2 November bij de ruigte op het strand van Huizen aan het IJsselmeer een Strandleeuwerik geobserveerd; het dier was in het geheel niet schuw. Voorts een troep Sneeuwgorzen en ongeveer 80 Zilverplevieren.

Amsterdam, Nov. '35.

F. KOSTER.

Heremiet en Zeerasp. Naar aanleiding van uw mededeeling in de Levende Natuur inzake de Ruwe Zeerasp en de Hermietkreeft, waarbij wordt aangenomen, dat het samenleven zuiver toevallig is, zou ik gaarne vernemen, hoe het mogelijk is, dat men nimmer een schelp vindt met Ruwe Zeerasp die niet bewoond is geweest door den Hermietkreeft (dadelijk te herkennen aan de kale plek aan de onderzijde waarmee over den bodem werd geschuurd).

Ook vindt men nooit een *levend* schelpdier waarvan de schelp met Zeerasp is begroeid.

's-Gravenhage, 17 Juni '35.

L. W. KRAMER.

(Zie de Levende Natuur van Juni 1935! Strandwandelaars opgelet!!).

Grijze Kraai of Bonte Kraai? In het opstel door u in het laatst verschenen nummer van de Groene Amsterdammer gewijd aan de „bonte” kraai zegt u dat de vogel eigenlijk „grijze” kraai moest heten.

Laat mij als plattelands-Groninger u in antwoord daarop mededeelen dat *wij* hem niet anders dan onder dien naam kennen, althans de generatie, waartoe ik behoor. Wellicht dat die naam bij het jonger geslacht is verdrongen, dank zij vooral de school- en studieboeken, waarin „grijze” door „bont” is vervangen. Gelukkig heb ik mij daardoor nooit van de wijs laten brengen.

Winschoten, 4 Dec. '35.

H. J. SCHÖNFELD.

Inderdaad hebben school en studie wel vaak geweld gepleegd aan de taal. Aan de kluit hebben wij een leerzaam voorbeeld ervan, hoe de „natuurnaam” ten slotte kan triomfeeren boven den „boekennaam”. Maar hier sprak het beest zelf een zeer krachtig woordje mee. Hoe zit dat nu met de bonte kraai? Waar zegt men nog algemeen „grijze” of „schiere” kraai? Wat zegt onze middeleeuwsche, wat onze klassieke litteratuur. Het spreekwoord „een bonte kraai maakt nog geen winter” heeft wel veel invloed.

JAC. P. TH.

Geneeskrachtige planten. Over het gebruik van de weegbree in de volksgeneeskunst het volgende:

De „wegebladen” (*Plantago media* L.) worden, vooral door Chinese zeelieden, veel gebruikt voor de wondbehandeling. Hiertoe wordt eerst de „ruwe kant” (onderkant) op de wonden gelegd totdat ze geheel zijn, en later de „gladde kant” (bovenkant) voor snelle genezing. De planten die overal op de haventerreinen van de hele wereld groeien worden in Amsterdam door de Chinezen veel gezocht en in water bewaard.

Amsterdam, 12 Nov. '35.

A. GORTER.

Geneeskruiden. In de Novemberaflevering van „De Levende Natuur” bespreekt U het boek van Dr. M. de Waal, Nederlandse Land- en Tuinbouwgewassen in de Volksgeneeskunst. U stelt daarin de vraag of in ons land nog planten gebruikt worden voor deze doeleinden. Naar aanleiding daarvan kan ik U medelen, dat in mijn omgeving n.l. het dorp Burgh nog zo'n kruidenverzamelaar zijn beroep uitoefent. Hij verzamelt brandnetels, droogt die en brengt ze dan als middel tegen rheumatiek onder het publiek. Men moet hiervan thee trekken en die drinken. Ook duizendguldenkruid wordt verzameld en aangewend tegen gevatte kou. Vooral zijn vader die het vorige jaar overleden is, heeft grote hoeveelheden van deze kruiden naar alle delen van ons land verzonden onder de naam „Van Zalm's kruiden”. De zoon schijnt niet zo goed reclame te kunnen maken als de vader.

Haamstede.

C. A. HARTOG.

Pestvogel. In het laatst van November vertoonden zich enkele Pestvogeltjes op het eiland. Hun gewoonte getrouw bezochten ze de rozenbottels in verschillende tuinen.

Van een jong haasje. Den 18en Mei vonden we een jong haasje van omstreeks 3 à 4 weken oud; daar het terrein gemaaid moest worden, werd er besloten om het kleine diertje naar een nabij gelegen stuk weiland te verhuizen. De kleine spartelde geweldig tegen en gilde snerpend, toen ik het opnam. Op dit geluid af kwam de moeder haas onder een haag uit rennen, recht op me af. Ik zette spoedig het kleintje op het gras, zoodat het geschreeuw ophield; om mijn beenen rende het moeder haas in een nauwen cirkel om me heen. Toen ze bemerkte, dat ik het jong neergezet had verdween ze weer onder de haag. Het leek er veel op, dat als ik het jong vastgehouden had, dat ze me aangevallen had.

Later vonden we nog drie jonge haasjes, dicht bij deze plaats, die we niet gezien hadden,

doordat ze gedrukt in het lange gras lagen. Ook deze moesten verhuizen naar het weiland. Op hun geschreeuw kwam de moeder niet terug.

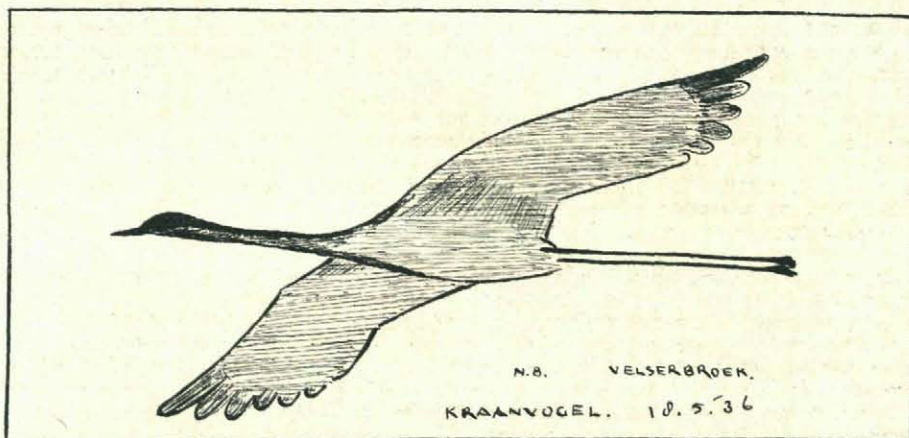
Eigenaardig is het, dat er in de nesten met jonge haasjes altijd bij zijn met witte voorhoofd-streepjes (blesjes) en ook zonder dit; wie kan hier een verklaring voor geven?

Duindigt 6, den Haag.

GERRIT DE BEURS.

De Kievit. In een bepaald gedeelte van de Kennemerduinen worden sinds eenige jaren geen Kievitseieren meer geraapt. In dien tijd is nu de bevolking flink vooruit gegaan, in de laatste jaren zelfs heel sterk en met het verblijdend gevolg, dat er dit jaar jonge Kievitjes rondliepen, terwijl elders nog de eieren te koop lagen. Nu de ijsheiligen dit jaar „in gebreke” zijn gebleven heeft al dat jonge goed een mooie kans en mogen we voor volgende jaren op nog sterker toename hopen. Van onze Nederlandsche duinen (van Cadzand tot Rottum) is voor volgende eeuwen nog zooveel goeds te verwachten. Wanneer wij er maar bijtijds en genoeg voor willen zorgen.

Een Kraanvogel bij Santpoort. Maandagavond 18 Mei reden wij met den motor over den Slaperdijk in de richting Spaarndam. Plotseling zag ik vanuit de „Velsbroek” een grooten vogel aankomen met een reigerachtige vlucht. Maar aan den grooten en den langgestreken nek zag

ik dadelijk, dat het een kraanvogel was. Kees, die meer zijn aandacht aan den weg moest besteden, zag hem niet komen, doch toen ik het hem vanaf de duo in het oor schreeuwde, stond de motor meteen stil en op ongeveer vijftien meter afstand vloog de vogel over ons heen. We hadden de zon achter en konden hem prachtig bekijken. Een opvallend groote donkere vogel, met langen dunnen hals en ver naar achter gestrekte pooten. De onderzijde van de borst en den hals vaalgrijs met roodbruine waas, donker bruine kop en vleugels, vleugeleinden opvallend „gevingerd”. Achter het oog zagen wij geen witte baan, dus zeer waarschijnlijk was het een nog niet volwassen exemplaar. De vogel trok het Noorden in en vanaf den „Slaperdijk” volgden wij hem net zoolang totdat hij uit 't gezicht verdween. Een kievit stak nog naar hem, maar daar stoorde de kraan zich niet aan en vloog kalm door.

NOL BINSBERGEN.
KEES VADER.

De Kievit. De heer Tekke zond ons een Overzicht der terugmeldingen van in Nederland geringde Kievitten. (Orgaan Club van Nederl. Vogelkundigen, April 1936). Hieruit blijkt alweer voor dezen vogel een sterk ontwikkelde trouw aan de broedplaats (een reden om aan die broedplaatsen niet te veel te morrelen). Ook staat het nu vrijwel vast, dat onze broedvogels hier niet overwinteren, tenzij in zeer zachte winters. Onzekerheid bestaat nog omtrent de samenstelling der voorzomertroepen.

Steppenkiekendief. In het Orgaan van de Club van Nederl. Vogelkundigen berichten de h.h. Van den Brink en Tekke de vangst van twee exemplaren van de Steppenkiekendief: één op 23 Augustus '35 te Werkhoven en de andere in hetzelfde veld op 26 Augustus '35. De Steppenkiekendief is zeer moeilijk te onderscheiden van de Aschgrauwe, maar de maten en de